

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

2.8.2020 – 9. sunnuntai helluntaista

Totuus ja harha

Tekstit:

Päivän psalmi	Ps. 92:5 – 10, 13 – 16
1. lukukappale	1. Kun. 18:21 – 26, 36 – 39
2. lukukappale	Hepr. 4:1 – 2, 9 – 13
Evankeliumi	Matt. 7:13 – 14

Esirukouksissamme: Fred, Pentti, Esme, Martha, Derek, Maria ja Kai.

Saarna 9. sunnuntai helluntaista 17.7.2005, ”Totuus ja harha”

Pastori Jorma Kantola, Urjala

Matt. 7:13 – 14

Jeesus sanoo:

”Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!”

Kerrotaan, että viime vuosisadalla elänyt tunnettu saarnamies Aku Rätty tapasi kerran junassa toiseen uskonsuuntaan kuuluneen miehen. Tämä alkoi keskustella Akun kanssa perimmäisistä kysymyksistä ja ilmoitti omana näkemyksenään, että Aku ei pääse taivaaseen. Aku ei halunnut ryhtyä riitelemään ja huokaisi mielessään ylöspäin etsien oikeita sanoja. Aku totesi: ”Vai on siellä taivaassa remontti?” Kun mies kysyi: ”Mikä remontti?”, Aku vastasi: ”No, kun on ruvettu siirtelemään vanhoja ovia ja tekemään uusia. Ennen oli Kristus ovi, mutta nyt olette te.”

Kristus on ovi Jumalan yhteyteen ja tie ikuiseen elämään. Jeesus itse vakuuttaa Johanneksen evankeliumissa: ”Minä olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu.” (Joh. 10:9) Myöhemmin hän sanoo. ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh. 14:6)

Mistä syystä Kristus-portti on niin perin ahdas portti ja Kristus-tie niin kovin kaita tie, kuten päivän evankeliumissa sanotaan? Miksi Jumalan asettama ovi ja valmistama tie ei kelpaa? Miksi me ryhdymme remonttimiehiksi ja pystytämme uusia ovia ja rakennamme uusia teitä, joiden kuvittelemme johtavan taivaaseen mutta jotka vievät kadotukseen? Miksi totuus ei kelpaa, vaan ihmiskunta elää valheen sokaisemana ja kristillisessä seurakunnassakin erilaiset harhat saavat helposti jalansijaa?

Vastaus löytyy ihmisen sydäimestä. Jeremian kirjassa sanotaan: ”Petollinen on ihmissydän, paha ja parantumaton, vailla vertaa” Kuka sen tuntee?” (Jer. 17:9) Jokainen ihminen pakenee luonnostaan totuutta eli siis Kristusta ja näkee itsekeskeisyydessään Jumalan luoman maailman ja oman asemansa siinä väärässä valossa.

Sydämen harhautuminen on vakavampaa kuin tiedollinen harhautuminen, väärrien ajatusten ja käsitysten omaksuminen. Nämä kaksi liittyvät tietyksi yhteen, sillä kun ihminen poikkeaa sydämessään kaidalta tieltä, hänen ajatuksensa alkavat erkaantua Jumalan sanan opetuksista. Mutta tietomme on aina vajavaista, eikä meillä kenelläkään ole kaikista asioista oikeaa ja täydellistä käsitystä. Emme pysty aina täysin yksiselitteisesti sanomaan, mitä meidän tulisi kristittyinä jostakin asiasta ajatella. Samalla on myös paljon sellaista, mikä on varmaa ja selvää. Selvää on esimerkiksi kaikki se, mitä virsikirjan lopussa löytyvissä uskontunnustuksissa lausutaan. Uskontunnustukset syntyivät ensimmäisinä kristillisinä vuosisatoina taistelussa harhaoppeja vastaan. Niissä ilmaistaan lyhyessä ja kiteytyneessä muodossa se, mihin kristillinen seurakunta on aina uskonut ja tulee aina uskomaan. Mekin yhdymme tässä jumalanpalveluksessa taas kerran yhteiseen kristilliseen uskoon, kun lausumme kohta yhteen ääneen apostolisen uskontunnustuksen.

Kristitty on Kristukseen uskova ja Kristuksen viitoittamaa ristin kaitaa tietä kulkeva ihminen. Kristittyinä meidän tulee pitää kiinni Totuudesta, Kristuksesta, mutta samalla meidän on

tunnustettava, että Totuus ei ole meidän hallussamme. Kaidalla tiellä täytyy kulkea varovasti, aralla tunnolla ja toisia heikkoja kaidan tien kulkijoita tukien eikä suurta melua pitäen. Se, joka kuvittelee olevansa kaikessa ehdottomasti oikeassa ja omaksuu tavalla tai toisella Aku Rätyn keskustelukumppanin asenteen, suistuu pian tieltä ja saattaa vetää muitakin mukanaan.

Oikean Kristus-tien kulkijan vaellus on usein vaikeaa ja vaivalloista, vaikka hän vaeltaa tien kapeudesta huolimatta kestäväällä ja turvallisella pohjalla. Kristitty saa olla varmasta Kristuksesta, mutta itsestään hän ei voi varma ja hän joutuu kohtaamaan matkallaan monenlaisia epäilyjä, kiusauksia ja koettelemuksia.

Väärä varmuus on itsessään ehdotonta varmuutta. Tunnettu kirjailija Umberto Eco on sanonut, että saatana on hengen pöyhkeyttä, varmuutta, joka ei koskaan epäile. Saatanahan on ehdottoman varma siitä, että juuri hän on oikeassa. Norjalainen teologi Fredrik Wislöff puolestaan kirjoittaa, että varmuus, joka ei osaa vavista, on väärää varmuutta. Ja Luther sanoo, että ihmisellä, joka ei pelkää, on syytä pelkoon Jumalan edessä.

Kaidan tien kulkija joutuu kyselemään jatkuvasti tietä. Hän kysyy sitä viime kädessä Kristukselta, mutta ei väheksy muiden saman tien kulkijoiden neuvoja. Hän ymmärtää antaa arvon menneiden sukupolvien kilvoittelijoiden kokemuksille eikä kuvittele, että hän pääsee perille jotain muuta tietä kuin he. Hän on myös valmis tutkimaan omia ajatuksiaan eikä itsepintaisesti pitäydy johonkin omaksumaansa käsitykseen, jos käy ilmi, että kysymys on ollut vain isien perinnäissäännöstä tai vastaavasta eikä Jumalan sanan totuudesta.

Vain kaidan tien kulkija voi olla vapaa ja avoin totuudelle. Lavea tie on loppujen lopuksi siinä mielessä hyvin kapea, että sillä kulkeva vaeltaa laput silmillä eikä halua edes ottaa huomioon sitä, että se perustotuus, jonka varaan hän elämänsä rakentaa, ei välttämättä pidäkään paikkaansa. Ihmisen omaperustotuus, johon hän sokeasti uskoo, voi olla vaikkapa se, että mitään totuutta ei ole olemassa. Mutta miten kukaan voi olla tästä varma?

Ihminen ei halua eikä rohkene asettaa kyseenalaiseksi sitä, mihin hän uskoo. Sinänsä tämä pitää paikkansa myös kristityn kohdalla. Mutta jos on olemassa Totuus isolla alkukirjaimella kirjoitettuna, Totuus, joka vaikuttaa sydämessä, kaidan tien kulkija on eri asemassa kuin lavean tien kulkija. Silloin kaidan tien kulkijan ei tarvitse vakuutella itselleen mitään, hänen ei tarvitse yrittää pitää kiinni siitä, mihin uskoo, hänen ei tarvitse pelätä sitä, että hänen uskonsa ja elämänsä perustotuus osoittautuu vääräksi ja hajoaa kuin tuhka tuuleen. Onhan Totuus itse häntä johtamassa hänen turvanaan, uskonaan, voimanaan ja viisautenaan, eikä mikään ole hänen itsensä varassa.

Jotta emme sydämessämme harhautuisi väärille teille, on välttämätöntä, että meille on "kuuleva sydän", joka kuulee, kun Kristus varoittaa, opastaa, nuhtelee, kehottaa ja rohkaisee meitä. "Kuuleva sydän" on professori Timo Veijolan mukaan vanha hepreankielellä käytetty ilmaisu. Kun kuningas Salomosta tuli Israelin kuningas, hän rukoili, että Jumala antaisi hänelle nimenomaan "kuulevan sydämen", että hän osaisi kulkea oikeaa tietä ja hallita kansaansa. (1 Kun. 3:12) "Kuuleva sydän" on ymmärtäväinen sydän, ja raamatunkäännöksessämme puhutaankin ymmärtäväisestä sydäimestä.

Kenelläkään meistä ei ole omasta takaa "kuulevaa sydäntä", kuten Salomollakaan ei ollut. Mutta me voimme pyytää Salomon tavoin, että Jumala meille sellaisen antaisi. Voimme pyytää, että saisimme "kuulevan sydämen", joka kuulee hyvän paimenen rakastavan ja lempeän ääneen kaikkien paljon lupaavien mutta väärille teille ja tuhoon vievien äänten joukosta. Ja varmasti rukouksemme kuullaan.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church